

politik, og vores politik er vel en anden end Kutjmas politik.

Stadig væk har jeg ikke hørt, hvorfra fru Elisabeth Arnold ved, at man vil lukke Tjernobyl, når de her to reaktorer står færdige. Man er ved at åbne Tjernobyl.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan ikke forstå, at SF er så meget imod, at vores politik i Danmark forholder sig til virkeligheden. Realiteten er jo, at Ukraine ønsker at få det værk bygget færdigt. Det er 80 pct. bygget færdigt, og selvfølgelig – som jeg også sagde det før – er det da naivt at tro, at man ikke får det færdigbygget.

Jeg synes, det er lidt uhyggeligt, at SF her er så højt oppe at ride i det ideologiske, at de ikke konkret ser på, hvad for nogle sikkerhedsfarer der er, og forsøger at gøre det så sikkert som muligt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så vidt jeg kan vurdere, er de forhold, som venstrefløjen gør sig til talsmand for her i dag, faktisk ret rystende. Jeg synes, det er en utrolig mangel på overhovedet at ville forholde sig til realiteternes verden, venstrefløjen udviser her i Folketingssalen i dag.

Hvis det, venstrefløjen virkelig forsøger på også med de forslag til vedtagelse, der er fremsat, er at sige til østeuropæiske lande, at vi skal nok bestemme, hvilken energipolitik de må føre, så mener jeg, at det klart krænker landenes selvstændighed.

En anden diskussion er sikkerhedsdiskussionen, som andre har forsøgt at rejse, men som det ikke rigtigt er lykkedes at trænge igennem med over for venstrefløjen. Man kunne selvfølgelig også som udgangspunkt for debatten tage diskussionen om de pågældende atomkraftreaktorer, som det også er forsøgt i forespørgslen tekst. Hvis man anlægger det synspunkt, som så er kommet til udtryk, så står vi også fuldstændig af, fordi det, det handler om, er jo, at udøve en påvirkning, så de reaktorer, der bliver bygget, er så sikre som overhovedet muligt. De bliver bygget under alle omstændigheder, så vi kan lige så godt prøve at påvirke i den retning, at de bliver så sikre som overhovedet muligt.

Men det, der egentlig er udgangspunktet for min ordførertale, er først og fremmest, at jeg synes det principielt er godt, at forespørgslen er

stillet, og at vi får diskussionen. Jeg synes, det er fint, at vi tager en diskussion om netop de usikre atomkraftværker, som der jo er i Østeuropa og i Rusland, og som vi selvfølgelig også har et ansvar for at diskutere hvordan kan blive bedre.

Jeg synes også, det er udmærket at tage en debat om selve det i Euratomtraktaten, som også danner baggrund for den energipolitik, som man jo også diskuterer i EU-regi. Vi har ikke noget særlig religiøst forhold til, at der i verden findes atomkraft. Det synes vi faktisk ikke er noget, vi i særlig høj grad skal blande os i som princip, det, vi skal blande os i fra dansk side, er selvfølgelig den sikkerhed, der så omgærdes de værker, som er rundt omkring i verden. Det er et faktum, at de er der, det er et faktum, at en meget stor del af EU-landene også fortsat ønsker atomkraft. Det må vi leve med, det kan ikke være anderledes.

At forsøge at fremtvinge en fælles EU-politik, som eventuelt skulle gå på, at vi slet ikke vil have atomkraft, er ikke bare uden mulighed for at blive til noget, men vil også være forkert i forhold til, at landene selvfølgelig selv, også ud fra den forurening, som finder sted, skal kunne vælge, hvilken energikilde de ønsker. Der er jo fordele og ulemper ved de forskellige energiformer. Der er også fordele og ulemper ved at bruge a-kraft.

Det, vi altså synes vi skal diskutere, er sikkerheden omkring værkerne, hvordan vi kan påvirke, at sikkerheden bliver så optimal som muligt, og det uanset om atomkraft produceres på Barsebäck få kilometer fra os eller produceres længere væk, for vi er selvfølgelig enige i, at et uheld i lige så høj grad også vil kunne komme vil at påvirke os, selvfølgelig afhængig af, hvilket uheld der er tale om, og hvor langt det er væk. Vi skal tage det alvorligt, uanset hvor det er, og arbejde på den optimale sikkerhed.

Om den her Euratomtraktat vil jeg gerne sige, at der er ting i den, som vi faktisk gerne vil have revideret, for man lægger jo også dér op til en fælles politik, som vi ikke mener man bør have på det område. Hvis forespørgerne derfor også ønsker en debat om, hvorvidt vi skal tage hul på at få revurderet det grundlag, så er vi helt med på det. Det skal hermed være afgivet som et løfte. Hvis vi kan få ændringer f.eks. i indledningen til traktaten, hvor der jo bl.a. står målsætningen om en ensartet politik, er det klart, at vi vil have de ændringer.